

An artistic illustration in a watercolor style showing two hands, one from above and one from below, carefully placing a stone into a wall. The wall is composed of several rectangular stones of varying shades of yellow and orange. The hands are rendered in soft, blended colors, with the upper hand showing a blue sleeve. The background is a mix of light green and yellow washes.

*Pedra a pedra,
història viva*

Text de Joan Pizà i Biel Cabot
il·lustrat per Cristina Alomar

Pedra a pedra, història viva.

Text de Joan Pizà i Biel Cabot
Il·lustrat per Cristina Alomar

Camp d'Aprenentatge Binifaldó i l'IES Berenguer d'Anoia d'Inca

QUÈ FAS?!

NO POTS CAMINAR PER DAMUNT
LA PARET! HO HAS DESTROSSAT!

BAH... SI NOMÉS SÓN
PEDRES. N'HI HA PER
TOT ARREI.

AIXÒ NO SÓN NOMÉS PEDRES! ÉS EL
NOSTRE PATRIMONI! SABIES QUE LA SERRA
DE TRAMUNTANA ÉS PATRIMONI MUNDIAL
RECONEGUDA PER LA UNESCO

AQUESTES PARETS SOSTENEN MARGES,
GUARDEN CAMINS, I CONTEN
LA NOSTRA HISTÒRIA.

JA ELS ROMANS EN FEIEN! I DESPRÉS
TAMBÉ ELS MUSULMANS, ELS PAGESOS,
ELS CARBONERS...

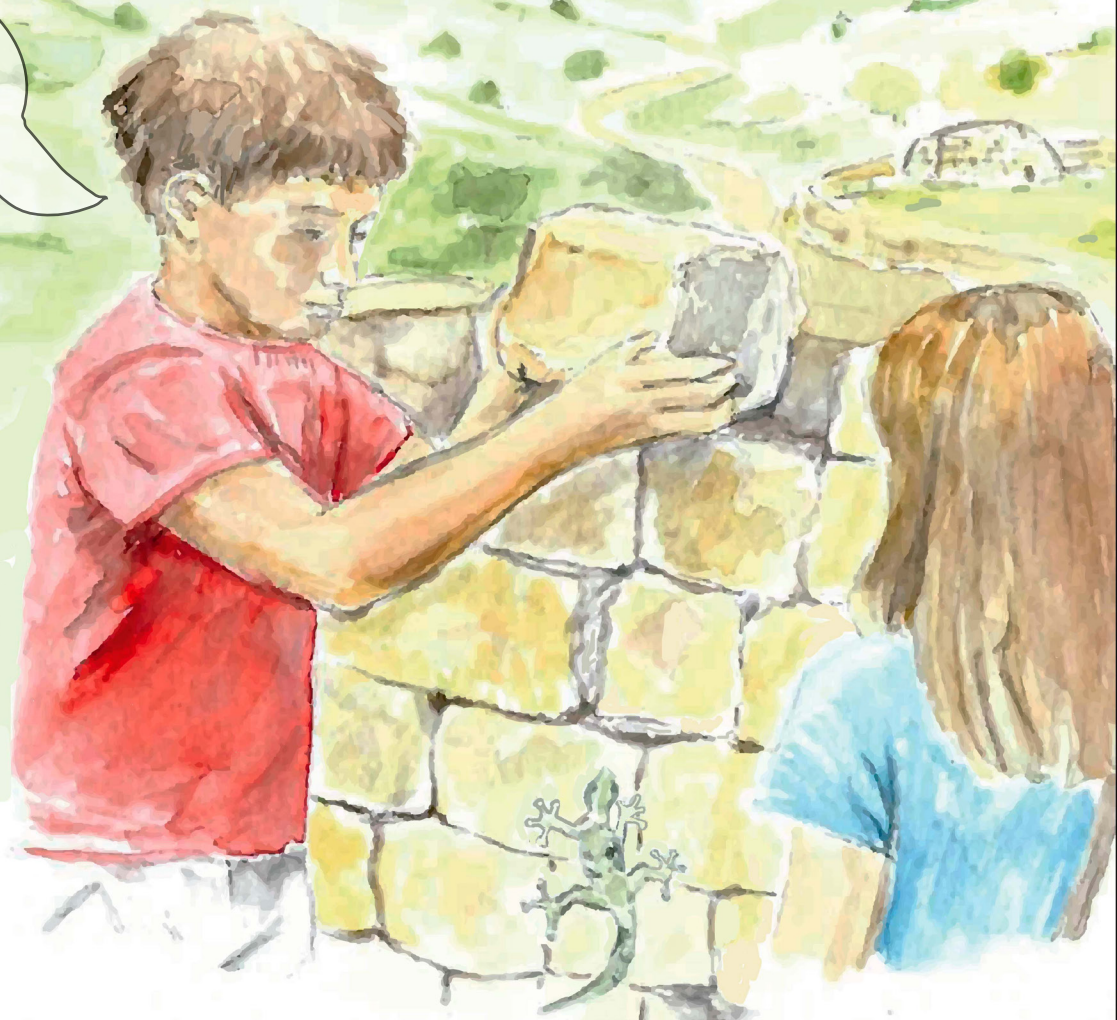
CASES DE NEU, FONTS DE
MINA, CAMINS EMPEDRATS...
TOT FET AMB LA TÈCNICA DE
LA PEDRA EN SEC!

O SIGUI QUE SI
HO ROMP, ESTIC
TRENCANT TAMBÉ LA
NOSTRA HISTÒRIA...

ARA HI HA MARGERS
QUE HO TORNEN A
ENSENyar, PER NO
PERDRE L'OFICI.

PERDONA PARETETA... HO
ARREGLARÉ!

RESPECTAR LA PEDRA EN
SEC ÉS CUIDAR LA NOSTRA
IDENTITAT.

I ARA JA SÉ QUE CADA
PEDRA CONTA UNA HISTÒRIA

El conte *Pedra a pedra, història viva*, ens explica la importància de la pedra en sec, una tècnica tradicional de construcció que consisteix a aixecar parets i edificacions només amb pedres, sense ciment ni morter. A través del diàleg entre dos infants, el relat mostra com aquestes parets no són simples pedres, sinó part del nostre patrimoni i de la nostra història col·lectiva.

Al llarg del conte apareixen diferents monuments i construccions de pedra en sec, com ara marges, camins empedrats, cases de neu i fonts de mina, tots ells elements característics del paisatge de la Serra de Tramuntana, reconeguda com a Patrimoni Mundial per la UNESCO. Aquestes construccions han estat fetes al llarg dels segles per romans, musulmans, pagesos i carboners, i han servit per cultivar la terra, conservar l'aigua i facilitar els camins.

El relat ens fa entendre que trencar una paret de pedra en sec és trencar també la nostra història i la nostra identitat, perquè cada pedra col·locada guarda l'esforç i el coneixement de moltes generacions. Per això, cal respectar i cuidar la pedra en sec, protegir aquests monuments i valorar la feina dels margers, que encara avui transmeten aquest ofici perquè no es perdi. Així aprenem que cada pedra conta una història i que conservar-les és una manera de cuidar el nostre passat i el nostre futur.

Amb la col·laboració de:

